

Cesta lásky je vždycky „ztrátová“

Cesta lásky je vždycky „ztrátová“, protože mít rád znamená ponechat stranou sobectví, sebevztažnost a sloužit druhým, trvdil Papež před mariánskou modlitbou 21. října, na náměstí sv. Petra.

24.10.2018

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnešní evangelium (srov. *Mk* 10,35-45) popisuje Ježíše, který se opět a velice trpělivě snaží korigovat

učedníky a obrátit je ze světského smýšlení na Boží smýšlení. Příležitost mu poskytnou Jakub a Jan, úplně první učedníci, které Ježíš potkal a povolal je, aby ho následovali. Jsou s Ním na cestách již dlouho a patří ke skupině dvanácti apostolů. Cestou k Jeruzalému, kde, jak dychtivě doufají, u příležitosti Velikonoc Ježíš konečně ustanoví Boží království, se tito bratři osmělí, přiblíží se k Ježíši a přednesou Mistrovi svoji prosbu: »Dej, ať v tvé slávě zasedneme jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici« (v.37).

Ježíš ví, že Jakub a Jan jsou velice nadšeni Jím i Jeho královstvím, ale ví také, že jejich očekávání a horlivost jsou kontaminovány duchem tohoto světa. Proto odpoví: »Nevíte, co chcete« (v.38). A zatímco oni diskutovali o trůnech slávy, na kterých usednou vedle Krista Krále, On mluví o pití »kalicha« a ponoření v »křest«, to znamená o umučení a

smrti. Jakub a Jan, opět v touze po
kýžených privilegiích, odpovídají:
»To můžeme«! Ani tady však vůbec
nevědí, co říkají. Ježíš předpovídá, že
budou pít Jeho kalich a budou
ponořeni v Jeho křest, a stejně jako
ostatní apoštolové budou mít účast
na Jeho kříži, až přijde jejich čas.
Dochází však k závěru, že »posadit
po mé pravici nebo levici, není má
věc, nýbrž je pro ty, kterým je to
připraveno« (v.40). Jako by říkal:
následujte mne, uče se „ztrátové“
cestě lásky a o odměnu se postará
nebeský Otec. Cesta lásky je vždycky
„ztrátová“, protože mít rád znamená
ponechat stranou sobectví,
sebevztažnost a sloužit druhým.

Ježíš si pak povšimne, že zbývajících
deset apoštolů se na Jakuba a Jana
rozmrzelo, čímž prokázali, že mají
totéž světské smýšlení. Odtud plyne
ponaučení, které platí pro křesťany
všech dob, i pro nás. Říká: »Víte, že ti,
kdo se pokládají za panovníky, tvrdě

vládnou národům a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech« (vv. 42-44). Takové je pravidlo křesťana. Mistrovo poselství je jasné. Zatímco velcí si na této zemi budují „trůny“ své vlastní moci, Bůh si zvolil nepohodlný trůn, totiž kříž, z něhož kraluje a rozdává život: »Syn člověka – říká Ježíš – nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny« (v.45).

Cesta služby je nejúčinnější lék proti nemoci vyhledávání předních míst; je to lék pro kariéristy, proti vyhledávání předních míst, jež kontaminuje různé lidské kontexty a nešetří ani křesťany, lid Boží, ba ani církevní hierarchii. Jako Kristovi učedníci proto přijmeme toto evangelium jako pobídku k obrácení, abychom odvážně a velkodušně

dosvědčovali církev, sklánějící se k
nohám těch posledních, a s láskou a
jednoduše jim sloužili. Panna Maria,
která plně a pokorně přilnula k Boží
vůli, ať nám pomáhá následovat
Ježíše radostně cestou služby, jež je
hlavní cestou do Nebe.

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/cesta-lasky-je-vzdycky-ztratova/> (04.03.2026)